

Sygn. akt II CSK 238/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko B. G., H. S. i K. S.
o uznanie umowy za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 19 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanych od wyroku Sądu Apelacyjnego
zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, albowiem tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń nieważnych lub oczywiście wadliwych. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej

powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozpatrzenie przyczyni się do rozwoju prawa i jurysprudencji i będzie miało znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także innych podobnych spraw. Wskazane przez skarżących istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy dla oceny skuteczności rozporządzenia nieruchomością położoną w Polsce i stanowiącą wyłączną własność jednego z małżonków objętych niemieckim ustawowym ustrojem majątkowym wyrównania dorobków (*Zugewinnngemeinschaft*) należy stosować art. 41 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. - Prawo prywatne międzynarodowe czy art. 51 ust. 1 tej ustawy. Tak sformułowany problem prawny nie odpowiada wskazanym wyżej wymaganiom pierwszej przyczyny kasacyjnej, albowiem nie pozostaje w związku z podstawami skargi kasacyjnej, nie zawierającymi zarzutu naruszenia wskazanych przepisów p.p.m. Nie mieści się wobec tego w zakresie problematyki podlegającej badaniu przez Sąd Najwyższy w postępowaniu kasacyjnym, wyznaczonej granicami podstaw skargi (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Rozstrzygnięcie wskazanego we wniosku o przyjęcie skargi problemu prawnego nie ma więc bezpośredniego znaczenia dla wyniku rozpoznania skargi w konfrontacji ze sformułowanymi w niej podstawami.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

